

Друхівська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів

ГРА-ПОДОРОЖ

«Що означає бути добрим?»

*Підготувала і провела
класний керівник 2 класу
БАБАК Л.М.*

2019 рік

Мета: формувати етичні норми поведінки в суспільстві і спілкування одне з одним; дати уявлення про категорії добра і зла; розвивати емоційно-ціннісну сферу учнів; виховувати людські чесноти.

Обладнання: аудіозаписи; плакати та картки з прислів'ями; малюнки казкових героїв; тексти оповідань; картки з рисами характеру; «Пам'ятки культурної дитини».

ПЕРЕБІГ ЗАХОДУ

I. Слухання пісні Наталії Май

ПІСНЯ НА ДОБРО

Посміхніться, люди, нам єднатись час,

Знаю я, що буде все гаразд,

На усіх і доля й воля в нас одна,

Тож нехай єдина думка нас єдна.

Приспів:

Буде сонце в синім небі й світло у вікні,

А ще чого вам треба розкажіть мені,

Буде сонце й небо синє й щоб там не було

Заспіваєм вам уклінно пісню на добро.

Біла скатертина й жито на столі,

Доки пісня лине — то живі і ми,

На усіх молитва Божа в нас одна,

Тож нехай єдина думка нас єдна!

Приспів.

Учитель. Ось ви послушали пісню. Як ви вважаєте, чому буде присвячена наша година спілкування?

— Так, доброти, звичці робити добро.

Звичка — це поведінка, образ дій, схильність, що стали в житті звичайними, постійними. Прислів'я свідчить: «Посієш звичку — збереш характер».

— А що, на вашу думку, означає слово доброта? З чим у вас асоціюється це слово?

Що вам відразу спадає на думку, коли ви чуєте слово доброта?

— Бачите, як по-різному ми уявляємо собі це поняття. А щоб краще розібратися, що ж таке справжня доброта, ми

вирушимо в незвичайну подорож у світ Доброти.

II. Острів Прислів'їв

Учитель. Ще здавна люди прагнули до добра і ненавиділи зло. І цю думку вони відбили в прислів'ях, які передаються з вуст у уста. Тому насамперед ми попливемо на острів Прислів'їв.

- Лагідне слово і залізні двері відкриває.
 - Тепле слово і в мороз зігріє.
 - Добре слово потрібне людині, як хліб і вода.
 - Одне приємне слово, наче сад цвіте.
 - Мудре слово збережи, а погане — геть жени!
- Про які звички говориться в цих прислів'ях і приказках?

Робота в групах

Кожній групі видаються «розсипані» прислів'я. Учням треба зі слів і словосполучень зібрати прислів'я, обговорити в групі, в чому полягає зміст цього прислів'я, а потім усім розповісти про це.

1-ша група. Добре слово людині, що дощ у посуху.

2-га група. Добре слово і залізні ворота відчиняє.

III. Місто Ввічливості. Гра

«Хвости»

Учитель. З цих прислів'їв ми бачимо, що добро завжди приносить радість усім людям, що вас оточують. Перший крок до доброти — це добре слово. Тому ми вирушаємо до міста Ввічливості.

— Доповніть вірші потрібними словами ввічливості.

Заходить Галя до кімнати,
Забула Галя, що сказати.

Стоїть, мовчить, анітелень,
— Кажі, Галинко: ... («Добрий день»)
Якщо бажаєш висловити подяку,
Промовити потрібно: ... («дуже дякую»)
Коли мене сварять, я намагаюсь
Завжди казати чемно: ... («вибачаюсь»)
І в Україні, і в Росії, і в Словаччині
Всі кажуть на прощання: ... («до побачення»).

IV. Міс Культури. Аналіз ситуацій

Учитель. Обговорювати поведінку інших людей легко. А як би ви самі вчинили в цих ситуаціях?

Ситуація 1

Дівчинка обурено скаржилася мамі: «У дворі є такий поганий хлопчик — увесь час зве мене Валькою». «А ти як його звеш?» — запитала мама. —

«Я його взагалі ніяк не зву. Я йому просто кричу: “Ей, ти!”».

— Чи правильно вчиняла дівчинка?

(Дівчинка сама повинна звати хлопчика по імені, показуючи йому приклад, а не кричати «Ей, ти!».)

Ситуація 2

Хлопчик крикнув перехожому: «Скільки годин?».

— Яких помилок припустився хлопчик?

- 1) Потрібно було не кричати, а говорити; 2) Хлопець забув ужити слова ввічливості — «Скажіть, будь ласка»; 3) Правильно говорити «котра година», а не «скільки годин».)

V. Казкова долина. Вікторина

Учитель. Так, непросто, виявляється, бути ввічливою і культурною людиною. Цього необхідно вчитися все життя. А допомагають нам у цьому не лише наші батьки, учителі, але й старі, добрі казки. Наш подальший шлях лежить у Казкову долину. Адже саме в казках добро завжди перемагає зло.

Давайте, діти, згадаємо, які казкові герої творили добрі справи, приносили радість оточенню. А допоможе нам у цьому Казкова скриня. Ми маємо здогадатися, кому належать ці предмети. (Капелюх, фонендоскоп, троянда, квіточка-семицвіточка)

- 1) Цей казковий герой носив широкополий капелюх. З прекрасною шарманкою він ходив по містах, співом і музикою добував собі на хліб. Він

врятував ляльок від злого Карабаса-Барабаса і відкрив для них чудовий театр. (Папа Карло)

- 2) Лікував звірів і птахів, урятував хворих звірів Африки. (Айболить)
- 3) Це були улюблені квіти дівчинки, яка виявилася сильнішою за Снігову королеву і врятувала свого друга з крижаного полону. (Герда)
- 4) Ця дівчинка використала останню пелюстку, щоб допомогти видужати хворому хлопчикові. (Женя з казки «Квіточка-семицвіточка» В. Катаєва)

VI. Країна вірних друзів. Читання й обговорення оповідань В. Осєвої

Учитель. А ви, діти, умієте творити добрі справи, надавати допомогу близькій людині? Ми дізнаємося про це, вирушивши до Країни вірних друзів.

— Спробуйте переробити кінцівку розповіді так, щоб усі були задоволені й щасливі.

ТРИ ТОВАРИШІ

Вітя загубив сніданок. На великій перерві всі діти снідали, а Вітя стояв осторонь.

— Чому ти не їси? — запитав його Миколка.

— Сніданок загубив.

— Погано, — сказав Миколка, відкушуючи великий шматок білого хліба. — До обіду далеко ще!

— А ти де його загубив? — запитав Мишко.

— Не знаю, — тихо сказав Вітя і відвернувся.

— Ти, напевно, в кишені ніс, а потрібно в сумку класти, — сказав Мишко.

А Володя нічого не запитав. Він підійшов до Віті, розламав навпіл шматок хліба з маслом і протягнув товаришеві:

— Бери, їж!

— Що ж таке дружба? Як ви зрозуміли це з оповідання? (Якщо друг потрапив у біду, потрібно допомагати, а не стояти осторонь і обговорювати, як йому погано.)

НА КОВЗАНЦІ

День був сонячний. Лід блищав. Народу на ковзанці було мало. Маленька дівчинка, смішно розчепірівши руки, їздила від лавки до лавки. Двоє школярів

підв'язували ковзани і дивилися на Вітю. Вітя виробляв різні фокуси — то їхав на одній нозі, то крутився дзигією.

— Молодець! — крикнув йому один з хлопчиків.

Вітя стрілою промайнув по кругу, відважно загорнув і наскочив на дівчинку. Дівчинка впала. Вітя злякався.

— Я ненавмисно... — сказав він, обтрушуючи з її шубки сніг. — Забилася?

Дівчинка посміхнулася:

— Коліно...

Ззаду пролунав сміх.

«Наді мною сміються!» — подумав Вітя і з досадою відвернувся від дівчинки.

— Ека дивина — коліно! От плакса! — крикнув він, проїжджаючи повз школярів.

— Йди до нас! — покликали вони.

Вітя підійшов до них. Взявшись за руки, усі троє весело поплили по льоду. А дівчинка сиділа на лавці, терла забите коліно і плакала.

— Як слід учиняти, якщо ви ненавмисно образили когось? Чи можна, намагаючись сподобатися комусь, кривдити інших?

VII. Добра земля

1. Робота в парах

Серед записаних слів оберіть ті, що вказують на хороші якості людини, і підкресліть їх.

Акуратний грубий ввічливий уміє прощати образи охайний жадібний чуйний допомагає у біді	запальний скромний часто свариться товариський ласкавий уважний розв'язний акуратний	доброзичливий ввічливий грубий нечемний веселий щасливий галасливий
--	---	---

— Кого ж ми називаємо доброю людиною?

2. Тестування

• Ти ввічливий, якщо:

- не забуваєш сказати «будь ласка»;
- стежиш за тим, як говориш, їси;
- штовхаєш друзів;
- думаєш, як допомогти іншим;
- вимагаєш іграшку, а не просиш;
- забуваєш говорити чарівні слова.

• Ти чесний, якщо:

- ніколи не запізнюєшся;
- дотримуєшся свого слова;
- шукаєш винних, якщо сам помилився;
- умієш сказати, а умієш і змовчати;
- живеш за правилом: «Чесним словом не будеш ситий».

3. Ознайомлення з «Пам'яткою культурної дитини»

- Вітатися першими з дорослими.
- Ввічливо прощатися та дякувати за допомогу.
- Виявляти доброзичливе і турботливе ставлення до малюків і старших.
- Допомогати їм, не чекаючи, коли вони звернуться по допомогу.
- Бути привітними, чемними, скромними людьми.

VIII. Підсумок заходу

Учитель. Діставшись Доброї землі ви, напевно, зрозуміли, що у

кожної людини, великої і маленької, — свій шлях до доброти.

Шлях до доброти — нелегкий, довгий шлях, на якому людину чекають зльоти і падіння, спуски і підйоми, чергування добра і зла. Навчитися бути по-справжньому добрим нелегко. Людина повинна частіше зупинитися і розмірковувати над своїми вчинками.

А я сьогодні всім дякую за теплу, довірчу розмову, за добрі, розумні думки, за творче ставлення до роботи.

Добрі слова — корені.

Добрі думки — квіти.

Добрі справи — плоди.

Добрі серця — сади.

Піклуйтеся про свій сад і не дозволяйте йому заростати бур'янами, наповнюйте його сонячним світлом, добрими словами і добрими справами!